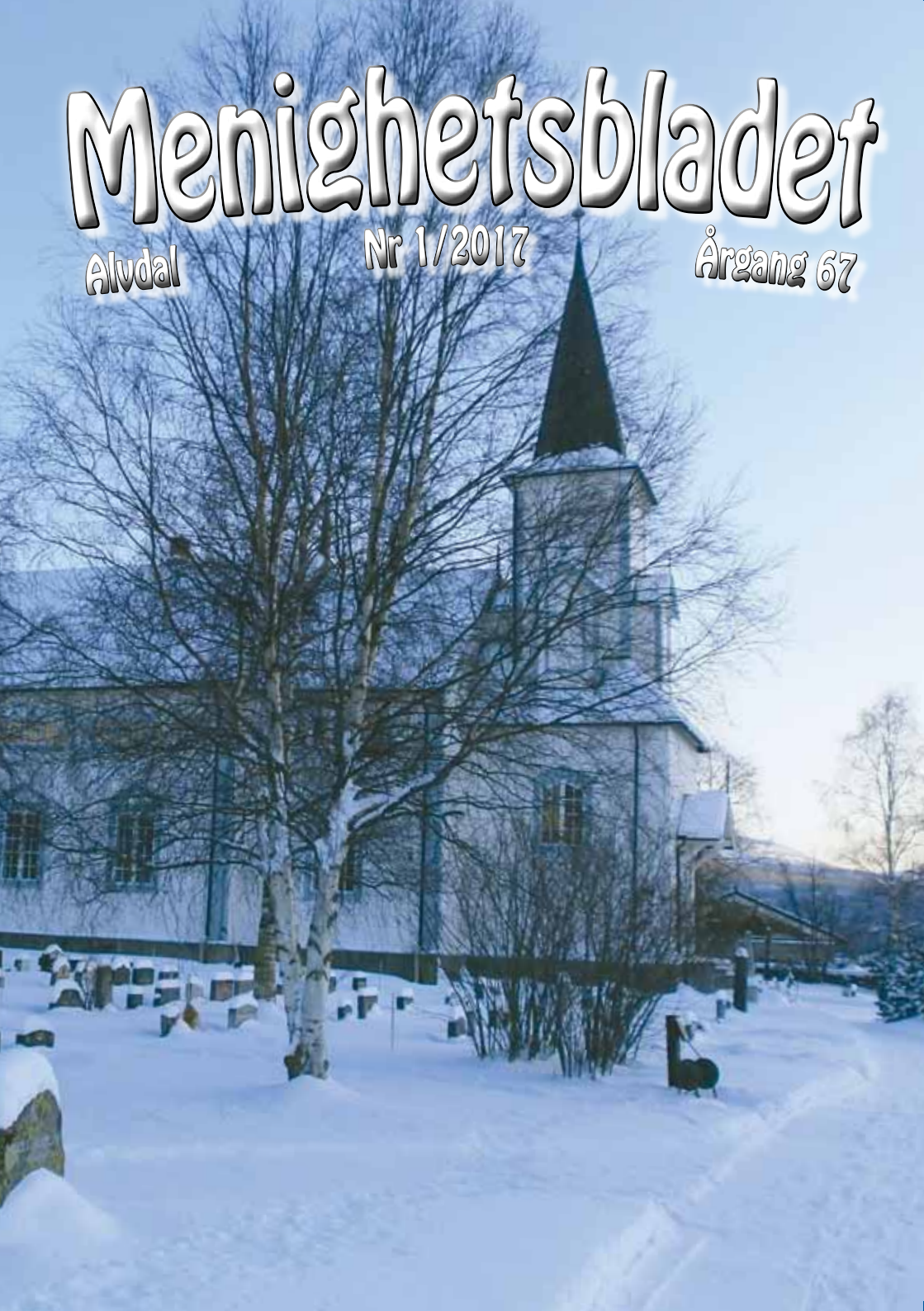

Menighetsbladet

Alvdal

Nr 1/2017

Årgang 67

Fra himlen høyt jeg kommer her...

Fra himlen høyt jeg kommer her...

En salme av Martin Luther. Det er egentlig en barnesalme, skrevet til jul 1535. Ifølge en forfatter er den opprinnelig et krybbespill til bruk i hjemmet og bygger

*Fra himlen høyt jeg kommer her
med hilsen både god og kjær,
det glade budskap om Guds fred,
det bringer jeg til jorden ned.*

*Et lite barn er født på jord.
En utvalgt jomfru er hans mor.
Her ligger han så fin, så kjær,
han deres fryd og frelse er.*

*Det er den Herre Krist, vår Gud
som fra all nød frir dere ut.
Han er en frelser ved Guds Ånd
som løser alle syndens bånd.*

på en folkeviser.

Salmen har 11 vers – vi kan ikke ta med alle. Men se nr. 32 i Norsk Salmebok.

*Han bringer dere salighet,
den som Gud Fader har beredt:
At dere skal til evig tid
Ha liv med oss i himlen blid.
...*

*Kom, la oss vandre glad i sinn
med hyrdene til barnet inn,
og knele der, med takk og bønn,
for ham som er Guds egen Sønn!*

1517 - 2017 Reformasjonsjubileet

Av Kari prest

31. oktober 1517 slo Martin Luther opp sine 95 teser på kirkedøra i Wittenberg. Det er den hendelsen som ifølge tradisjonen utløste reformasjonen og førte til den store kirkesplittelsen i Europa: det oppstod kirkesamfunn utenfor den romersk-katolske kirke. I den protestantiske verden fortsatte splittelsene: mellom lutheranere og reformerte og mellom forskjellige reformerte «grupperinger.» Mellom de protestantiske kirkene var det ikke minst nattverdforståelsen som skapte uenighet, der Martin Luther og hans kolleger var

blant de mest «konservative.» Også kirkeordningsspørsmål stod sentralt, som f.eks. om man skulle ha biskoper eller ikke.

Omfattet mange områder

Reformasjonen kom til å få enorm betydning på mange områder, som f.eks. språk, vitenskapelig tenkemåte, frigjøring av områder fra kirkens kontroll (=sekularisering), kunst og kultur i vid forstand – i tillegg til de store endringene i teologi og kirkens virksomhet. Reformasjonsjubileet handler/bør handle

om noe langt mer enn en kirkesplittelse og teologisk «nyorientering,» altså et rent «indrekirkelig» anliggende. Reformasjonen berørte omtrent alle aspekter ved samfunnet og kulturen: det religiøse, det politiske, det økonomiske, det sosiale, det utdanningsmessige etc. Ikke EN manns verk og ikke bare EN reformasjon

Det blir litt «feil,» om man framstiller reformasjonen som en manns verk – Luthers verk- som om han stod alene og som om det ikke eksisterte en utviklingshistorie FØR Luther stod fram. Kanskje er det riktigere også å bruke ordet «reformasjon» i flertall: «reformasjonene,» for det var ulike reformasjoner i ulike land, og de skjedde til forskjellig tid og i forskjellig tempo. I Skandinavia bestemte kongemakten at den lutherske teologi og kirke skulle innføres, og i 1537 ble de første lutherske prestene i Danmark-Norge ordinert av Johannes Bugenhagen som ikke selv var vigslert til prest – noe som fram til vår tid har skapt problemer i ekumeniske samtaler om anerkjennelse av hverandres embeter. I Sveits var det Calvin og calvinsk teologi som fikk gjennomslag; også i Skottland ble det calvinsk teologi og kirkeforfatning som vant fram, mens i England begynte det med opphevelse av pavens jurisdiksjon men fortsatt katolsk teologi via en reformert teologisk utvikling, deretter tilbakevending til katolsk tro og kirke – for å ende i en mix av forskjellige reformert pregede teologiske strømninger innenfor rammen av en episkopalt styrt kirke med

monarken som kirkens overhode. Det må være riktig å si at Martin Luther kom til å personifisere og uttrykke elementer i utviklingen på mange områder – de så å si «eksploberte» i og gjennom ham, og ble deretter videreført i noe forskjellige retninger, men med tilstrekkelig av felles hovedelementer som gjør at de kan samles inn under «sekkebetegnelsen «protestantisme.»

Protestantismen: en mangfoldig størrelse og med forskjellig utbredelse

De lutherske kirkene ble nasjonale kirker i de nordiske land, men stort sett ikke i andre land. I andre land der protestantismen vant terreng, var det fortrinnsvis den reformerte teologien som slo gjennom og førte til kirkedannelser der, som f. i Frankrike, Sveits, områder i Nederland, Skottland. Forskjellene mellom reformert og luthersk teologi og kirkeforfatningsspørsmål kan til dels være ganske store, noe som bl.a. kan ha sammenheng med forskjellig betoning av GT's plass og betydning for tro og kirkeliv og en mer «bokstavtro» lesning av Bibelen blant de reformerte. Som mange kanskje vet, hadde Luther friske meninger om forskjellige skrifter i Bibelen. Hans kriterium for hva som var forpliktende for den troende, var det som i Skriften «zum Christum treiben» - det som leder en til Kristus.

Luther oppfant IKKE menighetssangen, men fornyet den.

En av mytene om reformasjonen og Luther er at Luther nærmest «oppfant»

menighetssangen – som om menigheten aldri sang noe som helst tidligere. Med «menighetssang» menes da sang av salmer på morsmålet. Johan Hus som i en forstand kan sies å være enslags «forløper» for Luther, skrev sanger på morsmålet tsjekkisk ca. 100 år før den tyske reformatoren. Hus' etterfølgere kom til å danne en Brødremenighet i Bøhmen og Mahren som videreutviklet menighetssangen. Det blir mer korrekt å si at Luther på mange måter fornyet menighetssangen og gjorde den allment utbredt. Han oversatte salmer fra latin og skrev selv salmer. I 1524 utkom 24 salmer av ham – over halvparten av alle salmene han diktet.

Salmer som propagandamiddel og trosopplæringsmiddel

Vi oppfatter kanskje salmetekster som noe som skal gi trøst, bygge opp troen eller uttrykke glede, takk og tilbedelse av Gud. Men flere av Luthers salmer kan sies å ha et noe annet formål: flere kan karakteriseres som «kampsanger» - bare les versene i den mest kjente av Luthers salmer: «Vår Gud han er så fast en borg!» Menighetssangen var til dels et angrep

på menighetens passivitet i den katolske messen, et angrep på latinsk messesang og på manglende forkynnelse/utlegning og forklaring av Bibelen og troen. Men de skulle også undervise og lære opp menigheten i trossannhetene. At det faktisk fungerte, viser en uttalelse fra en (fiendtlig) spansk jesuitt (katolikk) om at Luther «hadde drept flere sjeler ved sine salmer enn ved sine skrifter og taler!»

Bare Guds Ord skal lyde i gudstjenesten! Det var det grunnleggende prinsipp i de reformerte kirkenes holdning til menighetssang. I praksis betydde det at bare de bibelske salmer (Salmenes bok i GT) skulle og kunne synges – og det uten noe ledsagende instrument! Men man godtok at de bibelske salmene ble «satt på vers» - og det er de reformerte kirkene vi kan takke for de såkalte «psaltere,» - samlinger av bibelske salmer på vers og satt melodi til.

Vi kommer til å skrive mer om reformasjonen, teologiske og spørsmål om kirkeordning og forskjellige virkninger av den i seinere nr. av menighetsbladet dette året.

KAFFEKROKEN

Jubileer i 2017

Reformasjonsjubileet er slett ikke det eneste jubileet i 2017.

Visste du at

- i år er det 100 år siden det første samiske landsmøtet, det vil si det første møtet der samene var samlet og ble enige om å arbeide for felles saker på tvers av landegrensene? Møtet ble avholdt i Metodistkirken i Trondheim 6. februar med Elsa Laula Renberg som var sørsame, som initiativtaker. Jubileet vil bli markert også i Hed-

mark.

- at Riksarkivet ble opprettet i 1817
- at Marcus Thrane ble født i 1817- han som kan sies å ha grunnlagt den første norske arbeiderbevegelsen
- at i 1867 ble skuespillet «Peer Gynt» utgitt
- at i 2017 er det 100 år siden Finland ble en selvstendig stat?

Den eldste salmen i Norsk Salmebok 2013 skrevet av en kvinne

Salmen «Guds Son i krubba funnen» - nr. 88 i Norsk Salmebok 2013, er den eldste salmen inkludert i boka og som er skrevet av en kvinne. Denne kvinnen, Elisabeth Cruciger (1504-55) befant seg i Martin Luthers omgangskrets og skrev salmer på hans oppfordring. Salmen er den eneste som er bevart etter henne. Tidligere nonne.

Elisabeth var nonne, men ble kjent med reformasjonens ideer gjennom Johannes Bugenhagen (som var mannen som vigslet de første «superintendentene» (biskoper) i den dansk-norske lutherske kirken). Dette førte til at hun konverterte til lutherdommen og i 1522 forlot klosteret og flyttet til Wittenberg. I 1524 giftet hun seg med Caspar Cruciger som kom til å bli professor i teologi i Wittenberg.

*Guds Son i krubba funnen .
frå æva er hans år,
or faderhjarta runnen,
som ordet skrive står.
Han er den morgonstjerne
som skin for oss så gjerne,
langt meir enn soli klår.*

*Han ned til oss er komen
i verdsens siste tid
til denne armodsdomen,
fødd av ei møy så frid.
Han dødens makt har bunde
og evig liv oss vunne
med krossens harde strid.*

Salmen har 2 vers til.

Ingebrigt Heggem in memoriam

Fredag 16. desember 2016 ble Ingebrigt Heggem stedt til hvile etter seremonien i det kirkerommet der han selv så mange ganger hadde spilt til gudstjenester. Han vikarierte som organist ved gudstjenester og ved andaktene på sykehjemmet i ledigheten i organiststillingen etter at Hans Jacob Tronshaug sluttet og før David Robertson kom og også ved enkelte andre anledninger. Ingebrigt var lenge med i menighetens gudstjenesteutvalg. Det er derfor naturlig å ta med noen av minneordene om ham i vårt menighetsblad. Dette er et litt bearbejdet utdrag av Kari prests minneord om en svært god medarbeider og venn.

«Jeg ser for meg Ingebrigt på en av mine åremålsdager da han skulle overlevere en bursdagspresang og holdt tale. Gaven hadde form som en kirke, og Ingebrigt sa litt om hvordan ikke alt er som det ser ut og at uventede ting kan bli åpenbart – med akkurat den rette teologiske språkbruken. Og det som var inni «kirken,» var en musefelle i gammeldags prestegardsstil!

Ingebrigt kom fra Rennebu og var den eldste i en søskenflokk på fem. Han vokste opp i en tid der nøysomhet var en nødvendighet. Han kunne godt kjøre rundt i en gammel bil, trengte ikke siste mote i klær eller bruksgjenstander. Han tok sin fireårige lærerutdanning i Levanger og kom til Soknedal, der han traff Solveig. Han og familien kom til Alvda i 1961. Fra å være lærer ble han rektor ved Plassen skole i mange år til han valgte å pensjonere seg. Han bygde seg hus på Plassen i 1972 og gjorde utrolig mye av tegning, planlegging og arbeid med tomte

og huset sjøl. For han var utrolig hendt, dyktig i praktisk arbeid og alltid løsningsorientert. Og så var han perfektjonist: han kunne irritere seg i dagevis om han hadde spilt noe feil på orgelet. Han var dirigent for Alvda Mannskor i årevis og en pålitelig og engasjert sangerkollega. I de seinere år var han dessuten en del av forsangergruppen ved gudstjenestene i kirken. Han skrev også en rekke sangtekster til forskjellige anledninger – han vant faktisk en limerick-konkurranse i NRK Hedmark for en god del år siden. Han hadde stor glede av å komme seg ut på tur, sommer som vinter og var utrolig flink til å ta med seg ungene ut på tur uansett. Han og Solveig jobbet på setra i Bjørkjølen i mange somre. «Festus» ble han kalt av enkelte som så Ingebrigt iført cowboyhatt på setra.

Ingebrigt var hjelpsomheten sjøl i forhold til andre; han var hensynsfull og forsiktig og ville ikke såre noen. Han var også opptatt av at spilleregler skulle følges: det skulle være korrekt. Ingebrigt var snill, varm, omsorgsfull og vennlig – og med glimt i øyet. Han var reflektert, hadde evnen til å undre seg og hadde tanker om så mangt.

Han var veldig behagelig å samarbeide med – og vil være savnet av mange. Alvda menighet vil takke Ingebrigt Heggem for hans innsats, tjenestevillighet og hjelpsomhet gjennom mange år!

Vi lyser fred over Ingebrigt Heggems gode minne.

Kari prest

Litt om Into og Alvda Pinsemenighet

Da Alvda pinsemenighet (heretter pm) kjøpte INTO forrige år var det både med tanke på mer tidsmessige lokaler for menighetens virksomhet, men og for i noen grad å videreføre «kjerkestuefunksjonen» som opphørte for ca. 100 år siden. Kjerkestua vart bygd ved kjerka på Randmølen i 1829 og flytt opp på Elvarhaug da nykjerka vart bygd i 1861. Da kommunehuset skulle bygges på Elvarhaug i 1882, kom Kjerkestua på salg. For ca. 50 år sia sa Einar Steimoeggen at ho tilhørte Oline Isaksen, Steien Østre 7/117 og 119. Er ho til enno? Kommunehuset vart revet i 1960, før banken, Langleite Blomster og INTO bygde her. INTO vart skilt ut med eget namn og gb 09/122 i 1977.

INTO vil være høvelig til forskjellig bruk i sentrum, nær kjerka fortsatt. Vi ser det kan være mangel på lokaler når mange ting skjer samtidig og til bruk som ikke kommer i strid med det vi står for (her er det ikke tillatt å skjenke alkohol), vil terskelen for utleie være lav. Alvda pm er en del av det kristne fellesskapet og legger blant annet vekt på internasjonal solidaritet. Misjonen kviler på tre hovedelement: forkynning av Jesu evangelium, utdanning/skoletilbud og helse/sosialt arbeid.

Størst har aktiviteten vært rettet mot Afrika. Det begynte med Anna Østreng i Swaziland i 1972, senere Olaug Knutsen Bårdli og Gunvor Landfastøyen i Kongo. Der er Ingrid Scharer Østhus og Lars Gustav Moldstad nå. Ingeveig Moldstad har arbeidet i Pakistan i mange år.

Vi har deltatt i forskjellige samarbeidsaktiviteter f.eks. Juniorklubb og King Kids arbeid. I dag drives Royal Rangers speiderarbeid, bibellesegruppe for barn/unge og språkkafeen «Kafe Velkommen» holder til her.

Arne Dagfinn Øynes

Fra Kafe Velkommen.

Litt om “Kafe Velkommen”

Denne kafeen vokste fram fordi noen ildsjeler handlet etter et møte som kommunen arrangerte for å informere om flyktningssituasjonen i Alvdal i november 2015. Disse ildsjelene søkte sammen og var enige om at noe måtte gjøres. Tanken om en språkkafe ble født. Da pinsemenigheten nettopp hadde kjøpt INTO, så man at her var lokaler som egnet seg bra. Dermed ble det dannet ei prosjektgruppe som fikk låne salen i 1. etg på INTO gratis til å begynne med. Prosjektgruppen bestod av Gjertrud Marie og Berit Margrethe Kjølhaug, Bodil Moldstad, Astrid Nygard og Ingveig Moldstad. Første samling ble bestemt i januar 2016 og salen ble fylt opp til randen av barn og voksne: Somaliere, afghanere, eritreere, syrere osv. Disse våre nye sambygdinger viste stor takknemlighet og respons på tiltaket. Bygdefolket ble oppfordret til å snakke med dem. Språktrening var sentralt. Å få nye venner var også svært sentralt, faste

vennskap ble etablert. Mange opplevde å bli hilst på av vanlige alvdøler for første gang etter at de kom hit! Ansiktene deres åpnet seg i store smil av takknemlighet. Første halvåret i 2016 var en suksess. Nå er vi inne i en ny sesong 16/17. Pinsemenigheten leier nå ut lokalene til Kafe Velkommen.

I høst er det færre som har møtt opp, men det gjør at det er mye prat over kafekoppen. Kafeen vil fortsette fram til midten av mars. Første kafe var lørdag 14. januar. Vi oppfordrer bygdefolket til å stikke innom for et kort eller lengre besøk, for å knytte kontakt med våre nye sambygdinger.

Ingvild Træthaug er kafeens kontaktperson.

Solveig Øynes

På streiftog blant kirkene i Nord-Østerdal

Hvilken kirke er dette?

Svaret finnes på side 11.

En påminnelse...

Svein Ellingsen

*Gjennom denne dagens timer
er det noen som vil merke
om jeg følger Kristus efter
eller søker egne veier,
om jeg er min egen herre,
eller lever som en kristen.*

*Kristus, la min tro forhindre
at jeg går forbi en annen
som i dag har bruk for støtte
i det press han lever under.
Gi meg kjærlighet og innsikt
til å leve som hans neste.*

*Gjennom alle dagens timer
Som jeg mottar av Guds godhet,
kan jeg se det lys som stråler
fra ditt tjenerliv på jorden.
La mitt liv i dag bli preget
av at du er livets Herre!*

Mitt dikt - min sang

Svein Ellingsen

Fra Åge Tronshaug har vi mottatt diktet «Eit under av ei bru» av Tarjei Vesaas, og Åge skriver: «Det handler om kommunikasjon mellom oss mennesker. Det rommer mer enn ord. Jeg vil også nevne to boktitler som kan være godt å ha i minnet. De kan virke like, men har forskjellige vinklinger:

«Ingen er bare det du ser.» Den ble trolig utgitt i 2011 og er skrevet av Ingar Holm og Hans Arne Odde. Det er i samarbeid med Kirkens Bymisjon, Z-forlag.

«Alle er mer enn det du ser.» Denne boka ble utgitt i 2014. Forfatterne er Karianne Braathen og Hans Arne Odde.

Eit under av ei bru

*Kvart menneske er som ei øy, som kjent.
Så det må bruer til. Uendeleg mange slags bruer.
Naturleg nok har vi lært den bygningskunsten grundig.
Det fins finare bruer enn ord over til andre, men berre i den rette, sjeldne stunda.
Den lydlause stunda når alt står stille for ikkje å gå i stykker,
medan den minste rørsle er ei gåve på same tid – då er ord ubrukelege.
Eller når ein fingertupp langs ei arm er som springande bruer av gull.
Likevel: tusen gonger oftare er ordet bru.
Eit under av ei bru.*

Redaksjonen utfordrer Rolf Langen til å komme med et dikt/en sang til neste nr!

Meløyen sæter

I et tidligere Menighetsblad for Alvdal skrev jeg litt om Meløyen sæter, tilhørende Storsteigen videregående skole. Oline Måna, født i Alvdal i 1856, var budeie i Mæløya i 16 somrer fra 1875. I jubileumsskriftet som Ivar A. Streitlien skrev for Tynset Meieri for de 60 første år, 1897-1857, har Streitlien tatt med et intervju med Oline Måna fra de 16 årene hun var budeie i Meløya.

Det er med største ærbødighet en kan lese hennes fortelling om arbeid og slit, om tunge trekopper, vasking og oppbevaring av ost og smør.

I årene 1850 til 1870 ble Meløyen sæter, nå tilhørende Storsteigen, bygd ut til nærmest stordrift. Det ble bygd nye og romslige sæterhus, og en sterk intensivering av driften. Om bruken av sætra i 1867 er det oppgitt for Høyfjellskommisjonen: «Sætervolden antages årlig at kunne avgive 160 vogner hø, og fra sæteren havnes i regelen med 3 heste, 25 storfe og 56 småfe.»

Ivar A. Streitlien skriver: «For å gi en førstehands opplysning om mjølkestellet før separatoren kom i bruk, skal vi la Oline Måna fortelle. Hun er født i Alvdal i 1856 og er nå 101 år gammel, leser uten briller, hørselen er god og tanken er enda klar. Ho var ei tid også meierske på Tønset Sentralmeieri.»

Oline Måna forteller:

«Ei gjekk føst 12 vukkur på meieriskule.

Av Terje Vedum

Den vinter'n var det så kaldt me frøs mest ihel, skorne spekte attåt føtom våre. Så kom ei åt 'm Lars Steien det siste året han stod for garden. (Storsteigen i 1875). Han hadde 25 mjølkekyr og en del ung-nøt, og der var ei budeie i 16 år.

Tileg om vår'n reste me åt Steivangen, som var vårseter åt Nystuggun Steia. Høyet var att der, og det for me opp. Kua gjekk ute så ho skulle få trening til fløtting åt Mæøy'n. Det er fire mil dit frå Steivangen. Ei hadde me'ei ung gjente som underbudeie.

Dagen før fløttinga löt ei hematt for å ordne med smørkopper og mat. Ei gjekk etter mårråstellet og kom att åt Steivangen til kveldsstellet. Det vart to mil att og fram. Om ei vart kje'? Å nei, me fekk nok bruke føten'til å gå, den tia. Gjæterguten og underbudeia reste dagen før me'kalvan og søa (saua), for døm mått'ha lenger ti'på seg. Me hadde me'mjolk som me vermdde og ga kalvan på veia. Kalvan var ti'leglagde og store, men enda heldt me på to dauår for å kammå fram me' døm.

Klokka tri om mårrån løste me kua, og ei gjekk føre og lokka. Det var fire mil å gå, men både ei og kua stunda til «Mæløyens vakraste vanger,» så det gjekk utruleg fort. Me kom fram seint på kvelden, batt inn kua, ga høy, mjølka og så i seng.

Lang arbeidsdag

Arbeidsdauen på setra var lang. Klokka

tri löt me opp. Fyst sette ei på ystkjelen for å få den på kok og så fyre opp under vassgryta. Me' vatnet vermddest, var det å pusse gammelosten. Somme søm-rer kunne me ha 100 gammeloster. Det var noe å passe for flugun så det itte kom mark i, det. Så var det å vaske bonk. Den tia silte vi mjølka i bonker. Mjølka stod i to dygn før ei «rende ned.» Me vaske hele strøa med bonker om mårrån, skure dem me' skjeftuggu og sand. Da vart døm så dine og kvite. Skjeftgras er vondt

Glimt fra menighetslivet

ALVDAL MENIGHET HAR FÅTT NY HJEMMESIDE!

Den nye hjemmesidens adresse er www.alvdalkirke.com, og den erstatter den tidligere hjemmesiden. Her kan man som tidligere finne oversikt over gudstjenester, salmer til kommende gudstjenester, forskjellig informasjon knyttet til kirkelige handlinger som dåp, vigsel, konfirmasjon og gravferd, forslag til musikk ved begravelser m.m. I tillegg vil en finne informasjon om menighetens råd og utvalg, om forskjellige aktiviteter i menigheten. En egen «kirkelig ordbok» forklarer ord og uttrykk som ofte brukes i kirken. Det er også lagt inn artikler som f.eks. om kirkeåret, kirkens tro etc – og forskjellige illustrasjoner.

PÅ STREIFTOG - Hvilke kirke?

Forts. fra side 8

Svaret er: «Tolga kirke».

å finne., men ei hadde «skjeftauer,» så det gjekk lett, men det var langt milla stello-m der det voks skjefte.

Ei ysta mest nøkkelost, for det hadde ei lært på meieriskula, og så gammelost, kvitost til hemebruk, søtmyssmør og lite grann surmyssmør, men meste surmus-sua fekk kua.

Fortsettes i neste nummer av menighets-bladet.

Siden er stadig under oppbygging!

Den skulle være enkel å bruke – den er iallfall veldig enkel å administrere, og det er kantor og prest som administrerer den nye hjemmesiden.

Tolga kirke er en åttekantet tømmerkirke fra 1840. Kirken har 400 sitteplasser og er tegnet av Rasmus S. Aspås.

ÅRETS «LYS VÅKEN»

ble gjennomført helgen knyttet til 1. søndag i advent. Dåpsutvalget hadde tidligere vedtatt å flytte den til det tidspunktet og samtidig gjøre deltakelse i adventssøndagens familiegudstjeneste til den avsluttende del av opplegget.

Dette viste seg å fungere svært godt, ikke minst også fordi forventningsfulle 4- og 5-åringer var der for å motta sin Kirkebok eller cd. Ettersom det også var 2 dåsamt noen av konfirmantene, kan en trygt si at forskjellige aldersgrupper var representert!

Reodor og Halvor aktiverer Lys Våken deltakere.

Lørdagskvelden

ble som vanlig innledet med presentasjon av hverandre og lysprosjeksjon fra våpenhuset til alteret og rundt, der deltakerne fikk høre om våpenhuset, prosjeksjonens betydning og alteret. De som ville, fikk en tur opp i tårnet og se på kirkeklokkene samt kikke på orgelet (men ikke prøve akkurat det :-). Halvor Riseth Granrud sang fine sanger som deltakerne lyttet oppmerksomt til, før han lærte dem både Lys Våken-sangen og salmen «Tenn Lys» (en av salmene vi har med i trosopplæringsplanen). I gudstjenesten framførte deltakerne Lys Våken-sangen.

Det kom besøk av «Reodor» (til daglig kalt Vidar Samuelshaug) som engasjerte dem i maling av glass. De ble virkelig fine og var stilt fram i trappa til koret ved gudstjenesten. Det virket som om de syntes det var moro! Julepynt ble også produsert litt seinere på kvelden. De fikk lære litt om bønn og lage sine egne bøner – og så deltok de i «natursti» der de skulle finne forskjellige ting i kirka. Pizzan ble fortært på orgelgalleriet, akkurat som frokosten søndag morgen. Vi tente lys i globen for noen vi er glade i – før det ble film.

Ikke akkurat det beste liggeunderlaget...

Det ble selvsagt skravling utover natten mellom «diverse soveposer» i midtgangen, men det var ikke grunnen til at Kari prest knapt nok hadde blund på øynene den natta. Sannheten er heller den at sofaen i sakristiet (og golvet der for den saks skyld!) ikke utgjør verdens beste liggeunderlag!

Flott esel og «heiagjeng!»

Deltakerne på Lys Våken hadde fått oppgaver i forbindelse med framføringen av Jesu inntog i Jerusalem. De skulle hente «eselet» «Jesus» bad disiplene hente til seg – «eselet» var for anledning en konfirmannt – utstyrt med elegant «eselhode» utlånt for anledningen. En av fireåringene fikk være «Jesus» og ri på det (ham) rundt og bak alteret, etterfulgt av en «folkemengde» av Lys Våkendeltakere, mens andre konfirmanter hadde andre oppgaver, og presten fikk god hjelp med utdelingen til 4- og 5-åringene.

Til minne om Lys Våken

fikk deltakerne hver sin T-skjorte med Lys Våken-logoet på, og som de hadde på seg under gudstjenesten der de sammen med Halvor sang Lys Våken-sangen. I tillegg fikk de også med seg en refleksbrikke – i form av en engel...

Ikke helt «lys våken!»

Kari prest kan ikke si å ha vært helt «lys våken» utpå søndag ettermiddag – men liggeunderlaget var iallfall bedre! Det er en del forarbeid for et slikt arrangement, i tillegg til gjennomføringen. Hermed rettes en stor takk til dåpsutvalgets medlemmer og spesielt til Halvor Riseth Granrud og Vidar Samuelshaug for at de stilte opp med sine innslag – flott! Stor takk rettes også til Synnøve Finden som nok en gang sponset oss med pålegg m.m. og baker Marit i Normisjon som sørget for at vi fikk gode rundstykker til frokost! Takk rettes også til flotte konfirmanter – og til «eselet» spesielt- det er ikke så behagelig eller enkelt å krabbe rundt og opp og ned trinn med noen på ryggen :-)

Halvor Riseth Granrud i full sving.

BARNAS SIDE

Finn ti fuglenamn

Namnet på ti vanlege norske fuglar er gøymde inni rutenettet under. Namna står bortover og nedover. Finn du alle?

R	E	X	T	Y	R	P	V	Å	M
W	D	B	I	I	O	S	E	E	U
C	D	O	M	P	A	P	K	L	O
O	U	K	H	B	R	O	J	T	B
T	E	F	J	L	O	R	Ø	R	N
S	D	I	M	Å	V	V	T	A	I
B	P	N	Å	M	D	A	M	S	E
H	A	K	K	E	S	P	E	T	T
Y	E	L	E	I	T	H	I	O	F
I	A	R	B	S	N	Å	S	N	Æ

Finn 5 feil

Teikning: Kari Sortland

Då Jesus var seks veker gamal, tok Maria og Josef han med opp til tempelet i Jerusalem for å bere han fram for Gud. Dei to bileta er nesten like. Finn du dei fem feila på biletet under?

Abonnér på barnebladet

BARNAS

16 blader + 1 CD
= berre 399,-

(privatabonnement heim i posten)

Gruppeabonnement berre 239,- per barn

Ting på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Bibelteikneseriar og gøyale aktivitetar!

Perfekt som fadder gave!

Livets gang

Døpte:
Ulrik Ledang Åsen
Vanessa Furuli Nytrøen
Loke Løkken

Døde:
Aslaug Margit Trønnes
Sverre Haugrud
Åse Ingeborg Fuglem Steien
Ingebrigt Heggem
Vigdis Eggen Jortveit
Ola Dalen
Olav Langleite
Einar Magne Stalund

Stoff til neste nummer av bladet må være innlevert innen 18. april 2017

PREST

Sokneprest Kari Holte.
Prest kontaktes direkte på hjemmekontor
Telefon 412 77 058
kariholte@hotmail.com
Fri på mandager og tirsdager

KIRKETJENER/KIRKEGÅRDSARBEIDER

Roald Haug
Mobil 474 13 588

ALVDAL KIRKEKONTOR

Besøksadresse: Dalseggen
Alvdal kommunehus
Postadresse: Dalseggen, 2560 Alvdal
Telefon 62 48 90 75

ALVDAL SOKNERÅD

Leder: Per Inge Måna
Mobil 419 25 131

ÅPNINGSTIDER

Man - fre kl 09.00-14.00

EGNUND KAPELL

Kontakt kirkevergen i Folldal.
Administreres fra kirkekontoret i Folldal,
telefon 62 49 10 00

LEDER I KAPELLUTVALG, EGNUND

Dagny Straalberg Mills, mobil 922 85 655

DAGLIG LEDER/KIRKEVERGE

Stein Roar Kvam
Mobil 902 31 341
epost: alvdalkirke0438@yahoo.com

KONTONUMMER FOR GAVER/INNBET. TIL:

- kirke og menighet: 1822.34.75023
- menighetsblad, 1895.08.07748, ref. 10
- kirkegård, 1895.08.07748, ref. 20
- kirkemusikk, 1895.08.07748, ref. 30

KANTOR

May Synnøve Åvik
Mobil 971 20 424

HJEMMESIDE: www.alvdal.kirken.no

19. FEB KRISTI FORKLARELSESDAG: MATT.17.1-9
Alvdal. Holte.

26. FEB FASTELAVNSSØNDAG: JOHS.17.20-26
Ingen gudstjeneste.

5. MAR 1. SØN. I FASTETIDEN: MATT.4.1-11
Allmannsstua kl.12.30: Holte.
Sportsandakt.

12. MAR 2. SØN. I FASTETIDEN: MATT.15.21-28
Ingen gudstjeneste.

19. MAR 3.SØN. I FASTETIDEN: LUK.11.14-28
Alvdal. Holte.

26. MAR MARIA BUDSKAPSDAG: LUK.1.26-38
Egnund kl.19.00. Salmekveld.

2. APR 4. SØN. I FASTETIDEN: JOHS.11.45-53
Alvdal kl.19: Holte.

9. APR PALMESØNDAG: JOHS.12.12-24
Ingen gudstjeneste.

13. APR SKJÆRTORS DAG: MATT.26.17-30
Solsida Omsorgsheim kl.16.30. Holte.
Nattverd.
Alvdal kl.19.00. Holte. Nattverd.

14. APR LANGFREDAG: LUK.22.39-23.46
Alvdal kl.19.00. Felleskristen lang-
fredagssamling.

16. APR PÅSKEDAG: LUK.24.1-9
Alvdal. Holte. Høytidsgudstjeneste.

23. APR 2. SØN. I PÅSKETIDEN JOHS.21.1-14
Basheim. Holte.

30. APR 3. SØN. I PÅSKETIDEN: JOHS.10.11-18
Alvdal kl.19.00. Salmekveld.

1. MAI LUK.6.31-36
Alvdal kl.10: Holte.

7. MAI 4.SØN I PÅSKETIDEN: JOHS.16.16-22
Bellingmo: Holte.

14. MAI 5.SØN I PÅSKETIDEN: JOHS.15.1-8
Ingen gudstjeneste.

17. MAI GRUNNLOVSDAG: LUK.1.50-53
Alvdal kl.10.00. Holte. Fam.gudstj.

21. MAI 6.SØN I PÅSKETIDEN: LUK.18.1-8
Alvdal kl.19.00. Salmekveld.

25. MAI KRISTI HIMMELSDAG: MARK.16.19-20
Solsida Omsorgsheim kl.16.30. Holte.

28. MAI SØN FØR PINSE: JOHS.15.26-27
Alvdal. Holte. Samtale med konfir-
mantene.

4. JUNI: PINSEDAG: JOHS.20.19-23
Alvdal. Holte. Konfirmasjon.

7. JUNI (TORS DAG):
Alvdal kl.19. Holte. Nattverd.
Konfirmantfest.